

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 21 december 2000

Nr 1108—1113

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1108	Lag om lönegaranti för sjömän	2953
1109	Lag om ändring av 31 § konkursstadgan	2960
1110	Lag om Livsmedelsverket	2961
1111	Lag om Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel	2963
1112	Lag om ändring av lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel	2966
1113	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om tillsynen över iakttagandet av rådets förordning om regler för bredbara fetter	2968

Nr 1108

Lag

om lönegaranti för sjömän

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte och tillämpningsområde

Syftet med lagen om lönegaranti för sjömän är att i händelse av arbetsgivarens insolvens trygga betalningen av i sjömanslagen (423/1978) avsedda arbetstagares fordringar som grundar sig på arbetsförhållandet.

2 §

Myndigheter

Det ministerium som sköter lönegarantiärenden, nedan ministeriet, styr verkställigheten av lagen samt ansvarar för utvecklandet av lönegarantisystemet.

Nylands arbetskrafts- och näringscentral

fattar beslut i lönegarantiärenden samt sköter andra uppgifter i anslutning till verkställigheten av lagen.

2 kap.

Villkor för erhållande av betalning enligt lönegarantin

3 §

Villkor som gäller fordran

Betalning enligt lönegarantin erläggs för fordringar som grundar sig på en i sjömanslagen avsedd arbetstagares arbetsförhållande och vilkas grund och belopp har kunnat utredas.

4 §

Tid inom vilken ansökan skall göras

Ansökan om att en fordran skall betalas

RP 175/2000
ApUB 9/2000
RSv 172/2000

enligt lönegarantin skall göras medan sjöpanträtt enligt 3 kap. 2 § 1 mom. sjölagen (674/1994) gäller.

Ansökan om att skadestånd eller gottgörelse, som baserar sig på lag eller avtal och som saknar särskild förfallodag och för vilken den sjöpanträtt som nämns i 1 mom. inte längre gäller, skall betalas enligt lönegarantin skall göras inom tre månader efter att domen vunnit laga kraft eller efter att avtalet ingåtts med iakttagande av etablerad arbetsmarknadspraxis.

5 §

Arbetsgivarens insolvens

Ett villkor för att betalning enligt lönegarantin skall erhållas är att arbetsgivaren är insolvent. Arbetsgivaren skall anses vara insolvent, om

- 1) arbetsgivaren har försatts i konkurs,
- 2) arbetsgivaren har konstaterats vara oförmögen att betala sina skulder som är under utökning,
- 3) arbetsgivaren har försummat att i tid redovisa föreskrivna förskottsinnehållningar eller betala arbetsgivarprestationer,
- 4) arbetsgivaren inte är anträffbar eller har upphört med sin verksamhet och fordran inte kan betalas ur arbetsgivarens tillgångar, eller om
- 5) arbetsgivarens insolvens i andra fall som kan jämföras med de ovan nämnda klart kan konstateras av lönegarantimyndigheten.

6 §

Bevakningsskyldighet

Om arbetsgivaren har försatts i konkurs, skall arbetstagaren för att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin anmäla sin fordran i arbetsgivarens konkurs på det sätt som bestäms i 19 § konkursstadgan (31/1868). Anmälningsskyldighet föreligger dock inte, om fordran ingår i en av boförvaltaren gjord förteckning enligt 11 § över fordringar som grundar sig på arbetsförhållande. För att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin skall arbetstagaren dessutom anmäla sin fordran och med denna

förenad sjöpanträtt även vid en exekutiv auktion på fartyget.

Om arbetstagaren försummar sin bevakningsskyldighet enligt 1 mom., kan betalning enligt lönegarantin på denna grund förvägras helt eller delvis.

7 §

Förhindrande av missbruk

Lönegarantimyndigheten har rätt att av grundad anledning förvägra betalning enligt lönegarantin eller pröva lönegarantibeloppet i följande situationer:

- 1) arbetstagarens fordran baserar sig på ett avtal eller arrangemang som uppenbart har ingåtts eller vidtagits i syfte att få betalning enligt lönegarantin,
- 2) den fordran för vilken det har ansökts om betalning enligt lönegarantin står i ett uppenbart missförhållande till vad som kan anses vara skäligt med hänsyn till det arbete som utförts och omständigheterna i övrigt,
- 3) arbetstagaren ansöker upprepade gånger om betalning enligt lönegarantin för fordringar hos samma arbetsgivare.

Det belopp som skall betalas enligt lönegarantin kan av grundad anledning också begränsas till det belopp som arbetsgivaren under ett år före inlämnandet av lönegarantiansökan har betalt till arbetstagaren för fordringar som grundar sig på arbetsförhållandet.

Såsom i 1 mom. 3 punkten avsedd samma arbetsgivare anses även ett företag där bestämmanderätten på basis av ägande, avtal eller något annat arrangemang innehas

- 1) av den tidigare arbetsgivaren,
- 2) av en person eller personer som står i ett sådant nära förhållande till den tidigare arbetsgivaren som avses i 3 § lagen om återvinning till konkursbo (758/1991), eller
- 3) gemensamt av personer som avses i 1 och 2 punkten.

En arbetstagare som tidigare har erhållit betalning enligt lönegarantin har rätt att på ansökan på förhand få veta om betalningen enligt lönegarantin kommer att begränsas eller förvägras av den orsak som nämns i 1 mom. 3 punkten.

8 §

Maximalt belopp i vissa fall av skadestånd eller gottgörelse och lön för väntetid vilka betalas enligt lönegarantin

Det maximala beloppet av skadestånd eller gottgörelse som avses i 4 § 2 mom. i denna lag per arbetstagare är på basis av arbete som har utförts för en och samma arbetsgivare 90 000 mark.

Av den lön för väntetid som avses i 18 § 5 mom. sjömanslagen betalas högst det belopp som enligt lönegarantin betalas för andra fordringar som grundar sig på arbetsförhållandet.

3 kap.

Lönegarantiansökan och behandling av ansökan

9 §

Ansökan och sökande

Ansökan skall inlämnas till Arbetskraftsbyrån eller Arbetskrafts- och Näringscentralen. Ansökan kan utomlands också inlämnas till finska beskickningar.

Ansökan om betalning enligt lönegarantin kan göras av arbetstagaren eller en arbetstagarorganisation på vilken arbetstagaren har överfört sin fordran för indrivning. När arbetsgivaren är försatt i konkurs kan ansökan om betalning enligt lönegarantin, under de förutsättningar som anges genom förordning av statsrådet, också sökas av konkursboet för arbetstagarnas räkning.

Statsrådet kan bestämma vilka i 2 mom. avsedda arbetstagarorganisationer som även utan särskild fullmakt har rätt att företräda sina medlemmar i ärenden som gäller lönegarantin.

10 §

Hörande

Innan ett ärende avgörs skall arbetsgivaren och arbetstagaren beredas tillfälle att bli hörda på det sätt som bestäms i 15 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). För att en

bolagsman i ett öppet bolag, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag samt någon annan som är ansvarig för betalningen av fordringarna skall bli återbetalningsskyldig på det sätt som avses i 15 § förutsätts att också denne har beretts tillfälle att bli hörd med anledning av ansökan.

Om arbetsgivaren inte äger fartyget där det arbete har utförts på vilket de fordringar i fråga om vilka ansökts om betalning enligt lönegarantin grundar sig, skall ansökan också delges fartygets ägare, om Arbetskrafts- och Näringscentralen känner till ägaren och delgivningen kan ske utan svårighet.

11 §

Boförvaltarens förteckning över fordringar som grundar sig på ett arbetsförhållande

Konkursboets boförvaltare skall utan dröjsmål efter att konkursen har inletts göra upp en förteckning över obetalda fordringar som grundar sig på ett arbetsförhållande. Boförvaltaren skall i samarbete med Arbetskrafts- och Näringscentralen reda ut vilka av fordringarna som kan betalas enligt lönegarantin. Boförvaltaren skall ge arbetstagarna eller deras företrädare tillfälle att uttala sig om de fordringar som upptagits i förteckningen.

4 kap.

Lönegarantibeslut och betalning enligt lönegarantin

12 §

Lönegarantibeslut och delgivning av beslutet

Med anledning av en lönegarantiansökan skall ges ett skriftligt beslut. Beslutet skall motiveras på det sätt som 24 § lagen om förvaltningsförfarande förutsätter. Beslutet skall omedelbart sändas till parterna. Beslutet skall också sändas till fartygets i 10 § 2 mom. avsedda ägare.

I lönegarantibeslutet skall bestämmas om återbetalningsskyldighet enligt 15 §. Om frågan om återbetalningsskyldighet inte kan avgöras utan att beviljandet av betalning enligt lönegarantin avsevärt fördröjs, kan beslutet om återbetalningsskyldighet fattas

separat. Detta beslut skall fattas utan dröjsmål efter att återbetalningsskyldigheten har kunnat utredas.

13 §

Betalning enligt lönegarantin

Betalning enligt lönegarantin sker inom en vecka efter lönegarantibeslutet. På lönegarantibeloppet verkställs förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och innehålls övriga avgifter som enligt lag skall avdras från i sjömanslagen avsedda arbetstagares lön, om inte något annat bestäms någon annanstans. Utmätning av lön och lönebetalningsförbud gäller även vid betalning enligt lönegarantin.

Av den betalning enligt lönegarantin som erläggs till arbetstagaren får arbetskrafts- och näringscentralen för kvittning av statens motfordran som avses i denna lag eller lönegarantilagen (866/1998) använda högst den del som enligt lag får utmätas av arbetstagarens lön.

5 kap.

Återbetalningsskyldighet

14 §

Övergång av fordringarna till staten

Fordringar som betalas enligt lönegarantin jämte samtliga rättigheter övergår till staten den dag beslutet ges.

15 §

Återbetalningsskyldighet

Arbetsgivaren, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag och en bolagsman i ett öppet bolag samt någon annan som är ansvarig för betalningen av arbetstagarens fordringar är skyldig att till staten återbetala de belopp som betalats enligt lönegarantin jämte ränta som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982) och som räknas från den dag beslutet gavs.

16 §

Lönegarantibeslutets verkställbarhet

Ett lönegarantibeslut kan omedelbart verkställas på samma sätt som en lagakraftvunnen dom, om inte domstolen vid behandlingen av en tvist angående lönegarantin bestämmer att beslutet tills vidare inte skall verkställas eller verkställigheten fortsätts.

17 §

Betalningslättnader

Ministeriet och, till ett belopp som bestäms genom förordning av statsrådet, arbetskrafts- och näringscentralen kan av orsaker som är viktiga med tanke på tryggheten av sysselsättningen eller av andra därmed jämförbara skäl, eller om indrivningen är oskälig med beaktande av den betalningsskyldiges ekonomiska ställning, bevilja anstånd med betalningen eller helt eller delvis befria arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig från betalningsskyldigheten.

Ändring i ministeriets eller arbetskrafts- och näringscentralens beslut i ett ärende som gäller betalningslättnad får inte sökas genom besvär.

18 §

Särskild preskriptionstid

En betalning enligt lönegarantin skall återkrävas till staten inom 10 år från utgången av det år då lönegarantibeslutet har getts. Därefter är rätten till betalning förverkad. Tidsgränsen hindrar inte att betalning fås ut utmäta tillgångar, tillgångar som avträtts till konkurs eller tillgångar som är föremål för någon annan offentlig stämning, om utmätning har verkställts för indrivning av fordran eller fordran har bevakats i konkurs eller på grundval av någon annan offentlig stämning inom ovan nämnda tid. Bestämmelser om hur den särskilda preskriptionstiden förhåller sig till saneringsförfarande och skuldsanering ingår i 99 och 99 a § lagen om företagssanering (47/1993) och i 79 och 79 a § lagen om skuldsanering för privatpersoner (57/1993).

6 kap.

Ändringssökande

19 §

Talan mot arbetsgivaren

Om en fordran i fråga om vilken ansökts om betalning enligt lönegarantin har ogillats på grund av att arbetsgivaren har gjort fordran stridig och dess grund och belopp inte har kunnat utredas vid lönegarantiförfarandet, skall arbetstagaren för att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin väcka talan mot arbetsgivaren vid tingsrätten. I stämningssökan skall uppges att det är fråga om en talan enligt detta moment.

Domstolen skall delge staten stämningen, stämningssökan och de bifogade handlingarna samt de svaromål som avgetts med anledning av stämningen. Staten har, om den anser att dess fördel kräver det, rätt att inom den tid som domstolen utsätter anmäla sig som svarande i rättegången.

I de situationer som avses i 1 och 2 mom. fastställer domstolen gentemot staten högst de fordringar som arbetsgivaren åläggs att betala arbetstagaren.

Om arbetsgivaren har bestridit en fordran i fråga om vilken ansökts om betalning enligt lönegarantin och det inte har kunnat konstateras att arbetsgivaren är insolvent, skall fordran ogillas såsom stridig och arbetstagaren skall anvisas att väcka talan enligt 1 mom.

20 §

Talan mot staten

Om en fordran i fråga om vilken ansökts om betalning enligt lönegarantin och som arbetsgivaren inte har bestridit har ogillats såsom outredd eller ogrundad, skall arbetstagaren för att bevara sin rätt till betalning enligt lönegarantin vid tingsrätten väcka talan mot staten om fastställande av grunden för och beloppet av fordran.

21 §

Väckande av talan och forum

Sådan talan som avses i 19 och 20 § skall

väckas inom sex månader. Tiden räknas från delfåendet av beslutet. Talan skall väckas vid den domstol där arbetsgivaren skulle svara i ett mål som gäller lönefordran.

22 §

Utredande av fordran i arbetsgivarens konkurs och vid exekutiv auktion på fartyg

Om arbetsgivaren är försatt i konkurs eller försätts i konkurs under tiden för väckande av talan, kan talan inte väckas, utan tvister som gäller fordran avgörs vid konkursförfarandet. Om konkursen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från det att konkursen avslutades.

Talan behöver inte väckas, om fordran bevakas vid en sådan exekutiv auktion på ett fartyg angående vilken kungörelse har offentliggjorts inom tiden för väckande av talan. Om den exekutiva auktionen återkallas eller förfaller, räknas tiden för väckande av talan från den dag då auktionen enligt kungörelsen skulle ha hållits.

Arbetskrafts- och näringscentralen har rätt att framställa anmärkning mot en sådan i en konkurs eller vid en exekutiv auktion på fartyg bevakad fordran som kan komma att betalas enligt lönegarantin.

23 §

Ny lönegarantiansökan

En fordran som grundar sig på dom eller på utmätningsmannens avgörande vid exekutiv auktion på fartyg kan betalas enligt lönegarantin, om en ny ansökan görs inom sex månader efter att domen eller utmätningsmannens avgörande vunnit laga kraft, förutsatt att de övriga villkoren för betalning enligt lönegarantin uppfylls.

24 §

Förvaltningsbesvär

I ett lönegarantibeslut genom vilket en fordran har ogillats på andra grunder än de som nämns i 19 och 20 § får arbetstagaren söka ändring hos arbetslöshetsnämnden genom skriftliga besvär. Besvären skall sändas

till Arbetskrafts- och näringscentralen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet. Ändringsökanden anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet postades till den adress som ändringsökanden uppgett, om inte något annat visas i samband med besvären. Arbetskrafts- och näringscentralen skall utan dröjsmål sända besvärsskriften, sitt utlåtande och handlingarna i ärendet till arbetslöshetsnämnden.

Den som är missnöjd med arbetslöshetsnämndens beslut får söka ändring hos högsta förvaltningsdomstolen inom den tid som anges i 1 mom. från delfäendet av arbetslöshetsnämndens beslut.

25 §

Arbetsgivarens återvinningstalan

Arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig får söka återvinning i ett lönegarantibeslut vid den domstol där arbetsgivaren skulle svara i ett mål som gäller lönefordran. Återvinningstalan skall väckas inom 60 dagar från delfäendet av lönegarantibeslutet.

Om arbetsgivaren eller någon annan betalningsskyldig är försatt i konkurs eller försätts i konkurs inom tiden för väckande av återvinningstalan, kan tvister som gäller betalningsskyldigheten avgöras vid konkursförandet. Tvisterna kan också avgöras i samband med en exekutiv auktion på fartyg, om kungörelsen angående auktionen har offentliggjorts inom tiden för väckande av återvinningstalan.

7 kap.

Särskilda bestämmelser

26 §

Upplysningar och handräckning

Arbetsgivaren är skyldig att lämna de uppgifter som behövs för verkställigheten av lagen till Arbetskrafts- och näringscentralen, som har rätt att kontrollera uppgifterna i arbetsgivarens bokföring. En polismyndighet är skyldig att lämna sådan handräckning som behövs för inhämtande av uppgifterna.

Arbetskrafts- och näringscentralen har rätt att få de uppgifter som behövs för behand-

lingen av lönegarantiansökan av skattemyndigheterna, utökningsmyndigheterna, arbetarskyddsmyndigheterna, Folkpensionsanstalten, arbetslöshetskassorna och Arbetskraftsbyråerna.

27 §

Ogrundad lönegarantiförmån

Den som uppsåtligt eller av vållande har fått till stånd att betalning enligt lönegarantin har erlagts eller någon annan förmån enligt denna lag har beviljats utan grund, är skyldig att betala tillbaka den ogrundade betalningen eller ersätta förmånens värde jämte ränta enligt 4 § 3 mom. räntelagen från den dag då förmånen beviljades.

28 §

Straffbestämmelser

Den som på ett bedrägligt sätt bereder sig betalning enligt lönegarantin eller gör sig skyldig till försök därtill skall dömas till straff enligt 36 kap. 1—3 § strafflagen (39/1889).

Subventionsbedrägeri som hänför sig till en lättnad eller befrielse enligt denna lag bestraffas enligt 29 kap. 5, 6 eller 8 § strafflagen.

29 §

Finansiering

Den i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) nämnda arbetslöshetsförsäkringsfonden skall årligen i efterskott till staten betala skillnaden mellan de belopp som har betalats till arbetstagarna enligt lönegarantin och de hos arbetsgivarna uppburna kapitalbeloppen i enlighet med en räkning från ministeriet. Från denna skillnad skall likväl dras av de belopp som med stöd av 17 § inte har uppburits hos arbetsgivarna eller andra betalningsskyldiga. Försenas betalningen, skall en dröjsmålsränta på 16 procent betalas.

30 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

31 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.
Genom denna lag upphävs lagen den 21 december 1979 om lönegaranti för sjömän (927/1979) jämte ändringar.

32 §

Övergångsbestämmelser

Denna lag tillämpas på de lönegarantiansökningar som har lämnats till arbetskrafts-

myndigheterna efter att lagen trätt i kraft. Bestämmelserna om ändringssökande i 6 kap. i denna lag tillämpas även på ansökningar som är anhängiga vid ikraftträdandet.

På nya lönegarantiansökningar enligt 23 § tillämpas de bestämmelser, som gäller här denna lag träder i kraft, om ansökan om betalning enligt lönegarantin av en fordran som grundar sig på dom första gången har gjorts medan den upphävda lagen var i kraft och inget annat följer av tillämpningen av bestämmelserna om ändringssökande enligt 1 mom.

Statens fordringar som grundar sig på lönegarantibeslut som fattats innan denna lag träder i kraft preskriberas senast vid utgången av 2010.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 1109

L a g

om ändring av 31 § konkursstadgan

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i konkursstadgan av den 9 november 1868 (31/1868) 31 §, sådan den lyder i lag 867/1998, som följer:

31 §
En fordran som grundar sig på ett arbetsförhållande och som boförvaltaren har infört i en förteckning som nämns i 13 § lönegarantilagen (866/1998) eller i 11 § lagen om

lönegaranti för sjömän (1108/2000) skall anses ha blivit bevakad.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 1110

L a g**om Livsmedelsverket**

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Verksamhetsområde och administrativ ställning

Livsmedelsverket leder, planerar och utvecklar livsmedelstillsynen, övervakningen av de förnödenheter som kommer i beröring med livsmedel och riskhanteringen i anknytning till dessa. Verket utför också uppgifter som hänför sig till nämnda tillsyn, övervakning och riskhantering.

Administrativt är Livsmedelsverket underställt jord- och skogsbruksministeriet. Jord- och skogsbruksministeriet, handels- och industriministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet svarar i samråd för verkets resultatstyrning på det sätt som bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

2 §

Uppgifter

Livsmedelsverket skall leda tillsynen och sköta andra verkställighetsuppdrag enligt livsmedelslagen (361/1995), hälsoskyddslagen (763/1994), lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996)

och lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) på det sätt som bestäms i nämnda lagar eller föreskrivs med stöd av dem.

Livsmedelsverket har hand om ordnandet av kontrollprogram som ingår i dess verksamhetsområde och som är förenliga med Europeiska gemenskapens lagstiftning. Livsmedelsverket har i samarbete med Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel hand om ordnandet av nationella program för övervakning av främmande ämnen i fråga om animaliska livsmedel.

Livsmedelsverket har hand om den riksomfattande information och den riskkommunikation som hör till dess verksamhetsområde. Dessutom företar Livsmedelsverket undersökningar och utredningar som behövs för utvecklande av livsmedelstillsynen, deltar i internationellt samarbete inom sitt verksamhetsområde och ordnar utbildning inom sitt verksamhetsområde.

3 §

Organisation

Livsmedelsverket leds av en överdirektör. Om verksamhetsenheterna vid Livsmedels-

verket bestäms i Livsmedelsverkets arbetsordning.

4 §

Behandling av ärenden

Överdirektören avgör de ärenden i vilka beslut skall fattas av Livsmedelsverket. Genom arbetsordningen kan överdirektören överföra beslutanderätt på en annan tjänsteman vid Livsmedelsverket.

5 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet bestäms om besättandet av tjänster vid Livsmedelsverket samt om de uppgifter som överdirektören och andra tjänstemän i förmansställning har i anslutning till sin förmansställning.

I Livsmedelsverkets arbetsordning bestäms om verksamhetsenheterna vid verket, om vikariat, om Livsmedelsverkets interna ledningsgrupp som biträder överdirektören samt om andra ärenden inom den interna förvaltningen. Överdirektören fastställer arbetsordningen.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2001.

Helsingfors den 15 december 2000

Genom denna lag upphävs lagen den 9 februari 1990 om livsmedelsverket (111/1990) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

7 §

Övergångsbestämmelser

Efter det att denna lag trätt i kraft övergår de ärenden som vid ikraftträdandet är anhängiga vid livsmedelsverket och avdelningen för övervakning av livsmedel vid anstalten för veterinärmedicin och livsmedel till Livsmedelsverket för behandling.

8 §

Övergångsbestämmelser som gäller personalen

Personalen i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid livsmedelsverket och avdelningen för övervakning av livsmedel vid anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, köttbesiktningsspersonalen inberäknad, och tjänsterna i fråga övergår när denna lag träder i kraft till Livsmedelsverket enligt denna lag. Samtycke av tjänstemännen behövs inte för överföringen av tjänsterna.

Tjänsten som Livsmedelsverkets direktör dras in och tjänsteförhållandet upphör vid denna lags ikraftträdande.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1111

L a g**om Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel**

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Verksamhetsområde och administrativ ställning

För undersökning och uppföljning av djursjukdomar, främjande av djurens hälsa och välbefinnande, undersökning av kvaliteten på och säkerheten hos animaliska livsmedel samt för den riskbedömning och den referenslaboratorieverksamhet som anknyter till dem finns Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel, nedan anstalten, som lyder under jord- och skogsbruksministeriet.

På det sätt som överenskomms mellan anstalten och ämbetsverken i fråga eller som jord- och skogsbruksministeriet bestämmer kan anstalten också sköta ekonomitjänster, personaltjänster och övriga förvaltningstjänster för andra sådana ämbetsverk inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde som sköter tillsynsuppgifter inom livsmedelskedjan.

2 §

Uppgifter

Anstalten företar undersökningar som hän-

för sig till veterinärverksamhet och animaliska livsmedel samt laboratorie- och fältundersökningar som behövs för utredning av läget i fråga om djursjukdomar samt för främjande av djurens hälsa och välbefinnande och för förebyggande, diagnostisering och behandling av djursjukdomar. Anstalten företar också riskbedömningar inom sitt verksamhetsområde. Anstalten deltar i genomförandet av ett nationellt hälsovårdsprogram för animalieproduktionsdjur och planeringen av program för hälsokontroll samt i rådgivningsarbete som hänför sig till dessa.

Anstalten utgör ett sådant nationellt referenslaboratorium som förutsätts i Europeiska gemenskapens rättsakter och som behandlar frågor i anknytning till djursjukdomar och säkerheten hos och kvaliteten på animaliska livsmedel samt företar undersökningar i anknytning till detta. Anstalten har i samarbete med Livsmedelsverket hand om genomförandet av det nationella programmet för övervakning av främmande ämnen i fråga om animaliska livsmedel.

Anstalten framställer och anskaffar vacciner, serum och diagnostiska ämnen som behövs i veterinärverksamheten samt kontrollerar kvaliteten på dessa preparat och distribuerar dem.

Anstalten bedriver och följer vetenskaplig

forskning som anknyter till anstaltens verksamhetsområde, deltar i internationellt samarbete inom sitt verksamhetsområde, ordnar utbildning inom sitt verksamhetsområde och utför de övriga undersökningar och uppgifter som enligt särskilda bestämmelser ankommer på anstalten eller som jord- och skogsbruksministeriet ålägger den.

3 §

Samarbete

Till stöd för samarbetet mellan anstalten och dess intressentgrupper kan jord- och skogsbruksministeriet tillsätta delegationer och till dem kalla ordföranden samt sakkunniga inom respektive område.

Om samordningen av resultatstyrningen för anstalten och de övriga organ inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde som utför uppgifter i anknytning till tillsynen över livsmedelskedjan bestäms genom förordning av statsrådet.

4 §

Organisation

Anstalten leds av en överdirektör. Verksamhetsställena och vid behov de geografiska verksamhetsområdena för anstaltens regionala enheter bestäms av jord- och skogsbruksministeriet. I övrigt bestäms om anstaltens verksamhetsenheter i anstaltens arbetsordning.

5 §

Beställda undersökningar

Anstalten kan på beställning företa utredningar och undersökningar samt tillhandahålla andra sakkunnigtjänster inom sitt verksamhetsområde.

6 §

Behandling av ärenden

Överdirektören avgör de ärenden i vilka beslut skall fattas av anstalten. Genom arbetsordningen kan överdirektören överföra

beslutanderätt på en annan tjänsteman vid anstalten.

7 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet bestäms om besättandet av tjänster vid anstalten samt om de uppgifter som överdirektören och andra tjänstemän i förmansställning har i anslutning till sin förmansställning.

I anstaltens arbetsordning bestäms om de interna verksamhetsenheterna vid anstalten och dess regionala enheter, om vikariat, om anstaltens interna ledningsgrupp som biträder överdirektören samt om andra ärenden inom den interna förvaltningen. Överdirektören fastställer arbetsordningen.

8 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2001.

Genom denna lag upphävs lagen den 4 december 1992 om anstalten för veterinärmedicin och livsmedel (1202/1992).

Hänvisningar till anstalten för veterinärmedicin och livsmedel som ingår i någon annan lag, någon förordning eller något statsråds- eller ministeriebeslut avser efter denna lags ikraftträdande Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

9 §

Övergångsbestämmelser

Efter det att denna lag trätt i kraft övergår de ärenden som vid ikraftträdandet är anhängiga vid anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, med undantag för de ärenden som är anhängiga vid avdelningen för övervakning av livsmedel vid anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, till anstalten för behandling.

10 §

*Övergångsbestämmelser som gäller
personalen*

Överdirektören och den övriga personalen
i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande vid
anstalten för veterinärmedicin och livsmedel,

med undantag för personalen vid avdelningen
för övervakning av livsmedel och köttbesikt-
ningspersonalen, och tjänsterna i fråga över-
går till Forskningsanstalten för veterinärme-
dicin och livsmedel när denna lag träder i
kraft. Samtycke av tjänstemännen behövs inte
för överföringen av tjänsterna.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Sinikka Mönkäre

Nr 1112

L a g**om ändring av lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel**

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 1996 om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) 6 § 2 punkten, 8, 9 och 15 §, 16 § 2 mom., 21 § 1 mom., 38 § 3 mom., 43 och 53 § samt 56 § 2 mom., samt
fogas till 4 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 §

Vad som i denna lag bestäms om vederbörande ministerium gäller jord- och skogsbruksministeriet, om inte något annat bestäms genom förordning av statsrådet.

6 §

I denna lag avses med

2) *tillsynsmyndighet* Livsmedelsverket, länsstyrelsen, den statliga myndighet som avses i 12 § 3 mom., den kommunala övervakningsmyndigheten, kommunala tjänsteinnehavare som sköter uppgifter enligt denna lag och statens besiktningsveterinärer.

8 §

Livsmedelsverket styr och övervakar under vederbörande ministeriums tillsyn iakttagandet av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

9 §

Länsstyrelsen styr och övervakar inom

länet i enlighet med de anvisningar som Livsmedelsverket meddelar tillsynen över iakttagandet av denna lag samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

15 §

Innan verksamheten inleds eller efter väsentliga ändringar i verksamheten skall slakterier och inrättningar som finns i samband med dem ha godkänts av Livsmedelsverket, medan andra anläggningar skall ha godkänts av den kommunala övervakningsmyndigheten. Godkännande skall sökas skriftligen och anläggningarna skall godkännas, om de uppfyller de krav som ställs i denna lag och med stöd av den.

16 §

Den kommunala övervakningsmyndigheten skall underrätta länsstyrelsen om godkännande av en anläggning samt om nedläggande av anläggningens verksamhet och om återtagande av godkännandet. Den kommunala övervakningsmyndigheten skall också under-

rätta länsstyrelsen om de fiskefartyg som den har registrerat och de första ankomstplatser den har förtecknat samt om ändringar i dessas verksamhet. Länsstyrelsen skall utan dröjsmål vidarebefordra dessa uppgifter till Livsmedelsverket, som för bok över anläggningarna, fiskefartygen och de första ankomstplatserna samt tilldelar anläggningarna och fiskefartygen ett nummer.

— — — — —
21 §

En anläggning skall se till att uppkomsten av livsmedelshygieniska missförhållanden vid den förhindras. I detta syfte skall anläggningen på egen bekostnad utarbeta och genomföra ett kontrollsystem som godkänns av den statliga besiktningsveterinär eller den kommunala övervakningsmyndighet som övervakar anläggningen (*egenkontrollsystem*). Livsmedelsverket skall bistå de ovan nämnda myndigheterna vid godkännandet av egenkontrollsystem, om de begär det.

— — — — —
38 §

Den kommunala övervakningsmyndigheten skall på uppmaning av Livsmedelsverket vidta de åtgärder som avses i 1 eller 2 mom.

43 §

Om sökande av ändring i beslut som länsstyrelsen och Livsmedelsverket har meddelat med stöd av denna lag bestäms i förvaltningsprocesslagen.

53 §

Livsmedelsverket för ett riksomfattande

Helsingfors den 15 december 2000

register över alla godkända anläggningar och registrerade fiskefartyg och förtecknade första ankomstplatser samt över de laboratorier som det har godkänt. Den kommunala övervakningsmyndigheten för register över de anläggningar som den övervakar, de fiskefartyg samt mjölkproduktionsenheter som den har registrerat och de första ankomstplatser som den har förtecknat. I registren kan införas de uppgifter som behövs för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som har utfärdats med stöd av den iakttas.

Kommunen är skyldig att på begäran meddela Livsmedelsverket och länsstyrelsen uppgifter om den övervakning som kommunen har utfört och om de avgifter som den har tagit ut.

— — — — —
56 §

Livsmedelsverket godkänner de laboratorier som får utföra undersökningar som bestäms i denna lag eller med stöd av den. Den kommunala övervakningsmyndighet eller statliga besiktningsveterinär som övervakar en anläggning godkänner dock i samband med godkännandet av anläggningens egenkontrollsystem ett laboratorium där andra undersökningar som tillsynsmyndigheten förutsätter och som hänför sig till egenkontrollen får utföras.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 mars 2001.

Anläggningar och laboratorier som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel har godkänt med stöd av bestämmelser som gäller vid denna lags ikraftträdande kan fortsätta sin verksamhet i enlighet med beslutet om godkännande.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1113

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om tillsynen över iakttagandet av rådets förordning om regler för bredbara fetter**

Given i Helsingfors den 15 december 2000

Jord- och skogsbruksministeriet har med stöd av 2, 3 och 11 § lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) samt efter att ha kommit överens om saken med handels- och industriministeriet, inrikesministeriet och Finlands Kommunförbund rf beslutat följande:

1 §
Livsmedelsverket leder tillsynen över att rådets förordning om regler för bredbara fetter (EG) nr 2991/94 iakttas.

dets förordning (EG) nr 2991/94 i länen och kommunen sköter övervakningen inom sitt område.

2 §
Länsstyrelsen leder övervakningen av rå-

3 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 15 december 2000

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*Överinspektör *Juha Ylä-Autio*